

Nieuwsbrief KOG

nummer 15 | voorjaar 2020

Consultatie Wet Deelgezag Onze reactie op het wetsvoorstel en MvT

A. De noodzaak van de wet

1. Volgens paragraaf 2.3 van de MvT is de Wet Deelgezag bedoeld om de (rechts) positie van degene die samen met de ouders voor een kind zorgt te “versterken”, “en biedt deze gezinnen een oplossing voor problemen die ze bij de dagelijkse opvoeding en verzorging kunnen tegenkomen.” In paragraaf 3.3 wordt het nog eenvoudiger verwoord:

“Deelgezag geeft het recht en de verantwoordelijkheid om met de gezagdragers dagelijkse beslissingen te nemen en handelingen te verrichten die gaan over de opvoeding en verzorging. Onder de da-

Fragmenten van de brief die het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg op 24 mei 2020 heeft gestuurd aan het Ministerie van Justitie en Veiligheid, t.a.v. de Minister voor Rechtsbescherming.

(In de verzonden brief is niets vetgedrukt.)

gelijke beslissingen vallen de beslissingen die voor het kind noodzakelijk zijn om op een normale wijze te functioneren in het dagelijkse leven en die het mogelijk maken voor de deelgezagdrager om als mede-opvoeder te kunnen functioneren, zonder steeds met de gezagdragers te moeten overleggen.”

2. De MvT geeft in paragraaf 3.3. zelfs een aantal voorbeelden van dergelijke beslissingen: *“Hierbij valt te denken aan beslissingen over wat het kind eet, de bedtijden, sportactiviteiten, speelafspraken, grenzen stellen en corrigeren, helpen bij het maken van huiswerk en dergelijke.”*

...
Wij geloven niet dat voor bovenstaande voorbeelden een wetswijziging nodig is, om gezag over te dragen op een of twee andere volwassenen.

3. In de twee meest genoemde voorbeelden (school en de huisarts) zal eveneens voor beide altijd duidelijk zijn, dat de deelgezagdrager onderdeel uitmaakt van het gezin, ... Ook in de MvT wordt in paragraaf 3.3. deze veronderstelling expliciet gemaakt: *“Van de gezagdragers mag worden verwacht dat zij de beroepskrachten die bij het kind betrokken zijn, informeren over de betrokkenheid en positie van de deelgezagdrager.”* ...

4. Om alle twijfel weg te nemen, wordt in paragraaf 3.3 ook nog uitgelegd, dat beslissingen over zaken waarbij op grond van de wet de instemming van de ouder

met gezag of de voogd nodig is (zoals de inschrijving op een school, het instemmen met een -ingrijpende- medische behandeling en het inzetten van jeugdhulp of zaken die alleen door de wettelijke vertegenwoordiger van het kind geregeld kunnen worden), onder de verantwoordelijkheid van de gezagdragers blijven vallen en niet onder de dagelijkse beslissingen. **Dus voor dergelijke beslissingen hoeft de wet al helemaal niet te worden aangepast.**

5. ...

6. ...

7. Wij betwijfelen dan ook, of deze Wet een daadwerkelijk bestaand probleem oplost. Volgens ons verhoogt de Wet slechts de (administratieve) werkdruk van de “beroepskrachten” (zie “G” hieronder), en vergroot hij de kans op een complexiteit van het gevecht om de kinderen indien er in de relatie tussen de ouders en de deelgezagdragers ook maar iets fout gaat.

B. Mogelijke toename van het aantal conflicten

8. Op grond van artikel 3 VN-Verdrag inzake de rechten van het kind dient bij alle maatregelen die het kind betreffen, het belang van het kind de eerste overweging te zijn. Aan het eind van paragraaf 2.2. MvT staat dan ook terecht: *“Het kabinet stelt het belang van het kind ook voorop en is van oordeel dat een toename van het aantal personen met uitgebreide rechten tot een kind, kan*

Denkt u (als u nog niet overgemaakt hebt) aan uw bijdrage aan KOG voor 2020?

U blijft donateur door minimaal 20 euro over te maken op bankrekening NL 35 INGB 0009634691 t.n.v. Stichting KOG.

Zorgt u ervoor dat er een volledig adres op de overschrijving staat, dus ook huisnummer en postcode?

leiden tot een toename van het aantal conflicten rond dat kind.” ...

9. Vraag: Waarom onderzoekt het Kabinet niet eerst grondig wat de werkelijke/mogelijke gevolgen zijn voor het Kind (en diens ouders)?

C. Staatsopvoeding en GIRFEC

10. Bovenstaande “voorzichtige uitbreiding” van (ouderlijk)gezag staat echter in schril contrast met de door jeugdzorg beoogde invoering van het Schotse “GIRFEC-model” (“Getting It Right For Every Child”). Reeds een aantal jaren wordt (zwaar gesubsidieerd) door de Ketenpartners gewerkt aan de (langzame) invoering van deze vorm van “Staatsopvoeding”. In Schotland zijn belangrijke elementen van dit systeem reeds door de Hoge Raad als ongrondwettig verklaard. Het is ook volledig in strijd met de erkenning van het Kabinet dat *“De primaire verantwoordelijkheid voor de opvoeding, verzorging en ontwikkeling van het kind ligt bij de ouders (artikel 8 EVRM en 18 IVRK)”* (zie het begin van paragraaf ...).

11. Vraag: Wij verzoeken het Kabinet om eindelijk openheid van zaken te geven over →

Stichting Kinderen-Ouders-Grootouders is een stichting door en voor gewone ouders en grootouders in contact met jeugdzorg. Ouders weten soms niet wat zij kunnen verwachten en hoe zij zich moeten opstellen. KOG wil deze ouders ondersteunen en adviseren. Daarvoor is er de website www.stichtingkog.info en de mogelijkheid met de contactpersonen te bellen of te mailen. De contactpersonen zijn geen advocaat, maar zij adviseren vanuit hun kennis van de praktijk van jeugdzorg. Vereniging KOG, opgericht in 1990, is in 2003 omgezet in stichting KOG. Secretariaat
Koninginneweg 90,
2012 GR Haarlem,
tel. 0235321223,
kog@upemail.nl
www.stichtingkog.info
ISSN 2215-0544

→ (1) de subsidiering, en (2) de stand van zaken omtrent dit project dat volledig in strijd is met artikel 8 EVRM en 18 IVRK. Tenzij het Kabinet dit project onmiddellijk stop zet, **verzoeken wij (het SWV) om als grootste ouder/kinder-vertegenwoordiger van Nederland te worden meegenomen in dit geheime project van de Ketenpartners.** . . .

D. Juridische ouder zonder gezag vs deelgezagdrager

12. . . .
13. . . .

E. Deelgezag en pleegouders in het niet-vrijwillige kader

14. Bij netwerkplaatsing van kinderen kan men zich wellicht nog wat voorstellen bij deelgezag. Echter, de situatie wordt zeer veel complexer in gevallen waarbij kinderen buiten het sociale netwerk van de ouders worden geplaatst. Dit gebeurt meestal als gedwongen maatregel en middels een interventie van een GI. Over deze situatie geeft het wetsvoorstel nog maar zeer weinig informatie. In paragraaf 3.2 van de MvT staat o.a.:
“Uitgangspunt van deelgezag is dat deze in goede harmonie tussen alle betrokkenen tot stand komt (zie ook 3.4 ‘Verkrijging deelgezag’). Deelgezag zal daarom naar verwachting vooral een optie kunnen zijn bij een langdurige (netwerk) pleegzorgplaatsing in het vrijwillig kader of als de gecertificeerde instelling met de voogdij is belast. In de situatie dat het kind binnen een ondertoezichtstelling bij de pleegouders is geplaatst, kan de gecertificeerde instelling door de rechter met een deel van het gezag worden belast voor zover het gaat om inschrijving op een school, toestemming geven voor een medische behandeling en/of aanvraag van een verblijfsvergunning.”

15. . . .

F. Voorlichting aan ouders over juridisch ouderschap en het ontstaan van gezag

16. . . .

17. **Vraag: het SWV vraagt om als ervaringsdeskundige ouders**

expliciet betrokken te worden bij (de voorbereiding van) deze voorlichting, om zodoende de informatie nog beter te doen aansluiten bij de behoeften van ouders en jeugdigen.

G. Goede afspraken over welke concrete beslissingen de deelgezagdrager mag nemen

18. . . .
19. . . .
20. . . .
21. . . .

H. Deelgezagdrager en “de nauwe persoonlijke betrekking”: “aantonen” of “veronderstellen”?

22. Paragraaf 3.3. is niet duidelijk over de vereisten m.b.t. omgang: “Het kind heeft recht op omgang met zijn ouders en degene die in een nauwe persoonlijke betrekking tot hem staat. Degene die in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind staat, zal, indien de ouders niet willen meewerken aan omgang met het kind, eerst het bestaan van de nauwe persoonlijke betrekking moeten aantonen bij de rechter. Bij de juridische ouders wordt verondersteld dat deze betrekking aanwezig is. Een deelgezagdrager vervult samen met de gezagdragers een voor het kind belangrijke rol in zijn dagelijkse opvoeding en verzorging en de nauwe persoonlijke betrekking wordt daarom verondersteld aanwezig te zijn.”

23. Vraag: Wordt bij de deelgezagdrager “de nauwe persoonlijke betrekking verondersteld aanwezig te zijn” (zoals bij de juridische ouders), of moet de deelgezagdrager deze band “aantonen bij de rechter”?

I. “een rol in de dagelijkse opvoeding en verzorging van het kind” betekent nog niet dat sprake is van een vertrouwensband!

24. In paragraaf 3.3. staat onder het kopje “Blok-kaderecht” een opvallende openingszin: “De deelgezagdrager speelt met de gezagdragers een rol

in de dagelijkse opvoeding en verzorging van het kind en is daarmee een voor het kind vertrouwde persoon.”

25. . . .
26. Vraag: Gaat het bij de vraag of sprake is van een “nauwe persoonlijke betrekking” om de “onvoorwaardelijk persoonlijk commitment” (een van de zeven “kernen van goed ouderschap”) van de deelgezagdrager, om het gevoel van een nauwe persoonlijke betrekking vanuit het perspectief van de deelgezagdrager, het kind, of beide (wederkerige gevoelens)?

J. Artikel 253zd (deelgezag op een later moment) en Artikel 253zc (intentioneel deelgezag)

27. Artikel 253zd luidt:

1. *Op gezamenlijk verzoek van de gezagdragers en de beoogd deelgezagdrager kan de rechtbank het deelgezag toekennen indien de beoogd deelgezagdrager het kind gedurende ten minste een jaar met de gezagdragers feitelijk gezamenlijk heeft verzorgd en opgevoed.*

2. . . .

3. *De rechtbank neemt een zoonlijke beslissing als haar in het belang van het kind wenselijk voorkomt.*

28. Artikel 253zc tweede lid luidt:

2. *De aantekening wordt door de griffier geweigerd indien op het tijdstip van het verzoek:*

f. *de instemming van de ouder zonder gezag ontbreekt.*

29. Puur tekstueel bezien kan moeder geen deelgezag geven aan haar nieuwe partner, omdat ze hiervoor samen met vader/de andere gezagsdrager (“gezamenlijk”) een verzoek moet indienen bij de rechtbank. Als vader het verzoek dus niet mede ondertekent komt het niet bij de rechtbank.

30. Vraag: kan moeder in een dergelijk geval aan de rechtbank vragen om vervangende toestemming?
31. **Door expliciet te verwijzen naar “artikel 253zc tweede lid, onderdelen b tot en met e” lijkt het erop, dat ouders die uit hun gezag zijn gezet, deelgezag niet kunnen blokkeren. Zeker gezien**

het in de INTRODUCTIE signaleerde probleem van ouderverstoting als gevolg van valse aan giften, zijn we tegen dit (on)bedoelde effect van het Voorstel van Wet.

32. Vraag: Wij zijn van mening dat de afgelopen decennia vele tienduizenden ouders op aangeven van de GI’s ten onrechte uit hun ouderlijke gezag zijn gezet. Dit was uitsluitend mogelijk omdat de collectieve Ketenpartners al decennia lang weigeren om aan Adequaat Feitenonderzoek te doen. **Wij vragen om officieel onderzoek naar de onrechtmatige gezagsontheffingen als gevolg van het gebrek aan AFO, alvorens derden recht krijgen op deelgezag.**

K. Verzorgingstermijn van artikel 253zd eerste lid

33. Volgens het Voorstel van Wet mogen ouders en stiefouders na een ‘verzorgingstermijn van 1 jaar’ deelgezag aanvragen. Gezien de totaal verschillende behoeften van kinderen tussen de 0 en 18 jaar, zijn wij van mening dat het bestaan van de vereiste aanwezigheid van een “nauwe persoonlijke betrekking” bezien moet worden vanuit het perspectief van het kind. Het kan niet zo zijn, dat hieraan voldaan is door een volstrekt arbitraire tijdsperiode. **Laat per geval bepalen door een daartoe gekwalificeerde persoon, en op grond van erkende methodieken, of daadwerkelijk sprake is van de vereiste “nauwe persoonlijke betrekking”.** Daarnaast moet recht worden gedaan aan het gegeven, dat de betrekking tussen kinderen en biologische ouders vrijwel altijd nauwer is, dan de band tussen kinderen en de hun opgedrongen derden.

Hoogachtend,
Alfred Groenen
06-83195349 / agroenen@gmail.com

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:
• Belangenvereniging IKZ, t.a.v. mevr Vera Hooglugt (voorz.), info@bvikz.nl;

• Coöperatie Ouderkracht voor ‘t Kind, mevr **D. v Doormalen**, Weerdsingel OZ 31, 3514 AB Utrecht;

• Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcmail.nl;

• Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, Den Haag, passage@stichtingpassage.eu

• Stichting Vader Kennis Centrum, **Peter Tromp**, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl

Maatregelen van ministers De Jonge en Dekker n.a.v. aanbevelingen De Winter

De maatregelen zijn samen tot stand gekomen

In overleggen, bijeenkomsten en thematafels met:
• lotgenoten(organisaties)
• brancheorganisaties
• projectteam
Input van melders Commissie De Winter via een:
• enquête

Erkenning

• Aanbieden van **excuses**
• Breed pakket aan erkenningsmaatregelen:
- Aanspraak op een financiële tegemoetkoming van € 5.000,- per persoon
- Een **website**
- Een **documentaire**
- Financieel faciliteren van **lotgenotencontact**, o.a.

via het Koershuis
• Het onderwerp op de agenda houden:
- **Congres** “1 jaar na Commissie De Winter”; (door en) voor bestuurders en medewerkers in instellingen, brancheorganisaties en ministeries
- **Ronde tafelbijeenkomsten met slachtoffers en hulporganisaties** en de betrokken ministeries
- **Documentaire** en de **website**

Hulp en ondersteuning

• **Lotgenotenbijeenkomsten** en andere vormen van steun door lotgenotenorganisaties
• ‘Verbreek de Stilte’ van

Slachtofferhulp Nederland
• (Hulp bij) het vinden, bemiddeling en toeleiding naar de nodige zorg

Voorkomen van geweld en blijvend leren

• Programma Zorg voor de Jeugd: de **zorg** voor kinderen en gezinnen merkbaar verbeteren
• **Voorkomen** van plaatsing van kinderen in (gesloten) instellingen
• Kleinschaligere voorzieningen voor gesloten jeugdhulp
• **Opleiden** van personeel over hoe geweld of trauma door geweld te herkennen er hiermee om te gaan door onder andere voorlichting aan huisartsen en poh

Op 20 mei 2020 heeft de Algemene Rekenkamer het jaarverslag 2019 aangeboden aan de Tweede Kamer. Onderdeel daarvan zijn de Resultaten verantwoordingsonderzoek 2019, waarin ook het Ministerie voor justitie en veiligheid is te vinden. Van de website van de Algemene Rekenkamer:

Beleidsresultaten acute jeugdbescherming en aanpak georganiseerde criminaliteit

• Uit onze deelonderzoeken naar de resultaten op een tweetal beleidsterreinen van JenV - de oplegging en uitvoering van acute jeugdbescherming en de aanpak van de georganiseerde criminaliteit - komt naar voren dat er goede resultaten worden behaald, maar dat er tegelijkertijd **forse problemen onopgelost blijven.** Het is enerzijds goed nieuws dat de Raad voor de Kinderbescherming, kinderrechtshulpverlening en gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming gezamenlijk in staat blijken

om kinderen die in acute nood verkeren, binnen 24 uur voorlopig onder toezicht te stellen en/of uit huis te plaatsen. **Maar anderzijds blijkt dat zulke kinderen vervolgens lang niet altijd meteen de benodigde hulp en begeleiding krijgen.**

Hoofdstuk 5, ‘Beleidsresultaten’: hierin bespreken wij de conclusies uit ons onderzoek naar de acute jeugdbescherming en . . .

• Hoofdstuk 6, ‘Reactie van de minister en nawoord Algemene Rekenkamer’: hierin vatten we de reactie samen die we op 29 april 2020 ontvingen van de minister van JenV. De minister geeft in zijn reactie aan het met ons eens te zijn dat nog een aantal punten voor verbetering vatbaar is. In ons nawoord staan wij onder meer stil bij een belangrijke toezegging van de minister om werk te maken van het verbeteren van de samenwerking in een van de in ons onderzoek betrokken ketens.”

Acute jeugdbescherming is gegarandeerd

• Nieuwsbericht | 20-05-2020 | 10:30
• **Het aantal voorlopige ondertoezichtstellingen in de jeugdbescherming is de afgelopen jaren flink toegenomen.** Ondanks die toename worden kinderen die in een acuut onveilige situatie verkeren vrijwel altijd direct in veiligheid gebracht. De Raad voor de Kinderbescherming, kinderrechtshulpverlening en

→ gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming zijn hiertoe gezamenlijk in staat. Dat blijkt uit het verantwoordingsonderzoek 2019 van de Algemene Rekenkamer.

- Sinds de invoering van de Jeugdwet in 2015 zijn gemeenten verantwoordelijk voor de jeugdhulpverlening, de preventieve jeugdbescherming en de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen. Door de zorg dichter bij het kind te brengen, was de verwachting dat het beroep op (acute) jeugdbescherming zou afnemen. Onveilige situaties zouden eerder door sociale buurt- en wijkteams worden gesignaleerd. **Het aantal acute kindbeschermingsmaatregelen is echter flink toegenomen. Medio 2017 waren er zo'n 650 voorlopige ondertoezichtstellingen, begin 2019 waren het er circa 780.**

Acute jeugdbescherming is gegarandeerd, maar...

- De uitkomsten van het onderzoek van de Algemene Rekenkamer leveren een

tweeledig beeld op. De acute jeugdbescherming is gegarandeerd, maar nadat een kind in nood met spoed in veiligheid is gebracht, krijgt het lang niet altijd meteen de hulp en begeleiding die het daarna nodig heeft. Het lukt als gevolg van de lange wachtlijsten in de jeugdzorg in veel gevallen niet om binnen een aanvaardbare termijn een geschikte, passende plaats voor het kind te vinden. Daarnaast wordt voorafgaand aan het uitvoeren van een spoedmaatregel soms lang gewerkt binnen het vrijwillige kader. Zowel medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdzorg Nederland en kinderrechtshouders brachten tijdens het onderzoek naar voren dat problematische situaties in gezinnen regelmatig onnodig escaleren als gevolg van te late signalering door sociale wijk- of huurteams. **Sommige sociale wijk of buurtteams, die van oudsher vooral ondersteuning en zorg aanbieden, hebben volgens hen een gebrek aan kennis over en ervaring met jeugdbescherming in het gedwongen kader.**

Reactie Minister voor J en V:

Beleidsresultaten

Acute Jeugdbescherming

- U heeft onderzoek gedaan naar beschermingsmaatregelen voor kinderen die in acute onveiligheid zijn en waarbij ingrijpen dringend noodzakelijk is. Uit uw onderzoek blijkt dat acute jeugdbescherming is gegarandeerd. Er wordt tijdig ingegrepen bij situaties die acuut onveilig zijn voor kinderen. **U constateert**

echter ook dat er na dit ingrijpen vaak geen tijdige en passende hulp en begeleiding wordt verleend als gevolg van de lange wachtlijsten in de jeugdzorg. Bovendien neemt het aantal kinderen dat met spoedmaatregelen te maken krijgt de laatste jaren toe, wat de afhandeling van reguliere werkzaamheden verdringt.

...

Extra geld voor jeugdzorg niet geormerkt

- Het kabinet heeft in 2019 besloten om voor de periode 2019-2021 ruim € 1 miljard extra ter beschikking te stellen aan gemeenten voor jeugdzorg. Dit bedrag is niet geormerkt en is vrij besteedbaar voor gemeenten. Gemeentebesturen leggen over de besteding van deze middelen alleen verantwoording af aan de gemeenteraad en niet aan het Rijk. Het is dus achteraf op rijksniveau niet vast te stellen – noch door de minister van VWS, noch door de Algemene Rekenkamer – of het toegekende geld adequaat is geweest en of de beoogde doelmatigheid is bereikt.

Hulpverlening in 'gedwongen kader'

- In acute situaties kunnen de uitkomsten van een beschermingsonderzoek niet worden afgewacht. Dan verzoekt de Raad voor de Kinderbescherming de kinderrechtshouder om *spoed-*

- Met u vind ik het goed nieuws dat de Raad voor de Kinderbescherming, kinderrechtshouders en gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming gezamenlijk in staat zijn om kinderen in acute nood direct te helpen. Ik waardeer het zeer dat deze organisaties – juist gegeven de personele uitdagingen waar zij veelal mee te maken hebben – in staat zijn om snel te handelen in spoedsituaties en de benodigde maatregelen te treffen. **Tegelijkertijd erken**

maatregelen op te leggen waarmee het kind in kwestie snel in veiligheid kan worden gebracht. Het gaat dan doorgaans om een combinatie van:

- een *voorlopige ondertoezichtstelling* (wat inhoudt dat het kind een gezinsvoogd krijgt die de ouders adviseert over de opvoeding – gericht op het vaardiger maken van ouders en kind – en hierover met de ouders afspraken maakt waaraan zij verplicht zijn mee te werken);
- een *machtiging tot uithuisplaatsing* van het kind (wat inhoudt dat het kind tijdelijk in de crisisopvang – bij een crisispleeggezin, in een crisisgroep of op een crisisplaats in een jeugdinstantie – wordt geplaatst).

- Deze maatregelen worden door de kinderrechtshouder *dwingend* opgelegd. De uitvoering van spoedmaatregelen is voorbehouden aan – namens de minister van JenV – gecertificeerde instellingen voor jeugdbescherming. Zij leveren de gezinsvoogd en regelen de uithuisplaatsing van het kind.

ik en deel ik uw zorgen over de problemen in de jeugdketen. In de brief van de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en mij van 20 maart jl. hebben wij daarom meerdere maatregelen aangekondigd op orde te brengen, waaronder het vereenvoudigen van de jeugdbescherming om kinderen en gezinnen eerder en beter te helpen.

met de betrekkelijk structurele veiligheid van de aloude “hoeksteen van de samenleving”. En vertel de wetgever ook dat de economie alle jeugdigen dringend nodig zal hebben om stevig gegrond in basisveiligheid aan hun arbeidzame toekomst te beginnen. Basisveiligheid is het laatste wat de G.I. kunnen bieden.

Welke jongere zou nog aan een gezin beginnen?

Eis als KOG/netwerk van de wetgever dat eerst de kwaliteit van de G.I. op acceptabel niveau komt, voordat het personeel “oprechte trouw” betuigt aan een gezin.

Kom in actie!

1. De gemeente Ede gaat proberen uithuisplaatsingen te voorkomen. Breng uw gemeente op het idee zich daar eens op te oriënteren!

De gemeente Ede gaat zogenoemde krachtgezinnen inzetten, als laatste redmiddel om uithuisplaatsing van kinderen te voorkomen. Deze nieuwe vorm van hulpverlening is een tussenvorm van formele en informele zorg.

Bij een krachtgezin gaat het om een professioneel gezin, dat ook wordt betaald. Minstens één van de gezinsleden moet professioneel jeugdhulpverlener zijn, minimaal hbo-opgeleid en BIG- of SKJ-geregistreerd. De inzet verloopt via het wijkteam en op de achtergrond kijkt altijd een gedragswetenschapper mee. ...

De gemeente Ede wil beginnen met de inzet van drie krachtgezinnen. Daarnaast hebben ook de Gelderse gemeenten Arnhem en Heerde belangstelling getoond. Vanuit de Hogeschool Ede zal, als de eerste krachtgezinnen aan het werk zijn, onderzoek worden gedaan naar werkbare factoren en de grenzen van het concept.

https://www.sociaalweb.nl/nieuws/ede-zet-kracht-gezinnen-in-tegen-uithuisplaatsing?utm_source=Mailing+Lijst&utm_medium=email&utm_campaign=Sociaalweb+nieuwsbrief+05-02-2020&fbclid=IwAR3M6yW5opTl85xgHx52kCvm_n2XVJ8AZXW2hsEas4moOu3tZUR8as2HKA

2. Op 30 januari 2020 heeft de Rechtbank Zeeland-West Brabant een kort geding behandeld, aangespannen door de William Schrikker Groep, tegen ouders die een filmpje met tekst op social media hadden geplaatst over de spoedhuisplaatsing van hun kind. Advocaat van de ouders was Mr P.C. Schouten te Breda. De rechter was het

met WSG eens.

Thans is deze advocaat op zoek naar meer feitelijke bewijzen dus aantoonbaar op papier dan wel geluidsbanden waaruit blijkt dat Gecertificeerde instellingen ouders daadwerkelijk ernstig onder druk zetten.

Ouders die bewijzen bezitten waar uit blijkt dat zij bedreigd worden met spreekverboden of maatregelen, voor of nadat zij kritiek leverden op GI's, kunnen deze sturen naar peter.schouten@schoutenlegal.nl.

<https://www.uitspraken.nl/.../civiel-recht-overig/kort-geding/ecli-nl-rbwzb-2020-318>

jectief verifieerbaar zijn, maar waar verschillende meningen of visies kunnen bestaan. Wanneer van verschillende visies sprake is, en zeker als het gaat om informatie die relevant is voor de beantwoording van de onderzoeksvragen, zal de RvdK naast betrokkenen ook informanten bevragen op hun visie hierover. Op deze manier probeert de RvdK de waarheid zo veel mogelijk boven tafel te krijgen. Feiten en meningen worden daarbij gescheiden, er wordt hoor en wederhoor toegepast en de meest actuele informatie wordt uitsluitend geaccordeerd opgenomen in het rapport.

De externe klachtencommissie heeft zich in 2017 ook een aantal keer uitgesproken over het onderwerp waarheidsvinding. Daarbij werd onder andere geoordeeld dat: “De mogelijkheden van de RvdK om aan waarheidsvinding te doen zijn beperkt. Het onderzoek van de RvdK is nu eenmaal geen politieonderzoek; de RvdK heeft daarvoor ook niet in alle gevallen de bevoegdheden noch middelen. Binnen deze beperkingen moet de RvdK voldoen aan de eisen van het kwaliteitskader en de bijhorende protocollen om de relevante feiten boven tafel te krijgen.” Daarnaast stelt de commissie dat: “de RvdK een actieve onderzoekshouding aan dient te nemen waarbij de veiligheid van de min-

derjarige centraal staat. Dat brengt niet mee dat de RvdK verplicht is om alles wat door ouders wordt gezegd, te toetsen. Feiten die relevant zijn voor de besluitvorming verdienen echter speciale onderzoeks aandacht.” En ten aanzien van zorgvuldige feitenweergave en wegging daarvan: “Als uitgangspunt voor het onderzoek geldt dat de RvdK, binnen de grenzen van het kwaliteitskader en de daarvoor bestaande protocollen, vrij is in de selectie en waardering van onderzoeksgegevens. Vanzelfsprekend moet de RvdK voldoende relevante en accurate gegevens aan het raadsadvies ten grondslag leggen. De selectie van gegevens mag daarbij niet leiden tot een onevenwichtige weergave, laat staan wegging. Ook mogen er geen gegevens worden weggelaten die een wezenlijk ander licht (kunnen) werpen op de onderzochte casus en het gegeven advies”. En ten aanzien van de mogelijkheid voor cliënten om feitelijke onjuistheden aan te passen in het raadsrapport meent de commissie dat: “...**vanuit het principe van waarheidsvinding, een dergelijke strikte uitleg van de richtlijn niet altijd bevredigend is. Bepaalde reacties kunnen zo begrepen worden dat het weliswaar geen feitelijke onjuistheden zijn, maar dat deze toch als 'onjuist geformuleerd' moeten worden opgevat.** Hand- →

Een donateur schreef:

Als opvoedveteraan wijs ik op de evidence-based samenhang tussen “onacceptabel slechte jeugdbescherming” (IGK/J&V 2019) en de volstrekte onaanvaardbaarheid van de inzet van een institutie met “erkende pedagogische onmacht” in kwetsbare gezinssituaties.

Big Brother heeft een Big

Sister erbij: Big Data.

Het “reddersvirus” van de jeugdzorg zal tot een nog grotere maatschappelijke ontwrichting leiden dan Corona, de uitstroom van “ontredderde” personeelsleden zal nog groter worden dan het nu al is. Het evenwichtige verloop van de huidige crisis staat of valt nog steeds

→ **having van die ‘onjuistheid’ in het rapport kan dan in bepaalde gevallen tot onzorgvuldigheid leiden**”. Van de raadsonderzoeker mag- volgens de externe klachtencommissie in dergelijke gevallen een nadere onderzoeksactiviteit verlangd worden. Het komt de commissie logisch voor dat reacties die zien op de tekst van derden, en dan met name van de andere ouder, niet voor correctie in aanmerking komen. Bij het bepalen van een bepaalde formulering in het rapport aangepast dient te worden, dient verder leidend te zijn dat de belangen van derden niet geschaad worden.

Op 6 juni 2018 heeft de Tweede Kamer het *Actieplan Verbetering Feitenonderzoek in de jeugdbeschermingsketen* ontvangen. Het actieplan is opgesteld door Jeugdzorg Nederland (JN) namens de Gecertificeerde Instellingen (GI), de Raad voor de Kinderbescherming en het Landelijk Netwerk Veilig Thuis (VT) namens Veilig Thuis, in nauwe samenwerking met het LOC Zeggenschap in de Zorg (LOC). Het vormt de start van een reeks maatregelen die het feitenonderzoek in de jeugdbescherming (waarheidsvinding) op korte termijn moeten verbeteren.

Klachtenanalyse 2017 | 13 (vet aangebracht door KOG)

Randvoorwaarden voor de rapportages van de RvdK

- Feiten en meningen worden standaard gescheiden beschreven;
- Hoor en wederhoor wordt toegepast en standaard opgenomen in de rapportages;
- Beschrijvingen zijn zoveel mogelijk concreet en zonder speculatieve formuleringen;
- Accordering van informatie wordt expliciet gemaakt in de rapportage;
- De weging van belemmerende en beschermende factoren voor de situatie van het kind en de conclusie hierover

is duidelijk herleidbaar en navolgbaar;

- Rapporten van externe deskundigen worden in het geheel als bijlage toegevoegd aan de rapportages.

Deze voorwaarden vormen de basis voor controle van de kwaliteit van de rapportages.

Actieplan voor feitenonderzoek

Op 31 mei 2018 heeft het ministerie van Justitie en Veiligheid het Actieplan Verbetering Feitenonderzoek in de Jeugdbeschermingsketen uitgebracht. Het actieplan is te vinden op de website van de Rijksoverheid.

Juris-prudentie

artikel beschermt het recht op respect voor het privéleven.

Deze uitspraak zou wel eens van groot belang kunnen zijn voor GIRFEC. Leest u nog maar eens het verslag van het gesprek van Alice Jansen en Truus Barendse met de Haarlemse wethouder Botter in de vorige Nieuwsbrief. U herinnert zich wel, dat de wethouder niet kon geloven wat wij hem vertelden: angst voor jeugdzorg instanties, omdat die je het roer uit handen slaan. Zo zou het in Haarlem toch wel niet zijn. Wij vroegen in de Nieuwsbrief op pag. 5: “Aan iedereen die te maken heeft (gehad) met jeugdzorg instanties in de regio Haarlem: Bent u tevreden, voelt u zich gesteund, geholpen? Als u niet tevreden bent, hoe komt dat?” Daar is zegge en schrijve één reactie op gekomen van mensen die even lieten weten dat ze het gelezen hadden, maar verder helemaal niets wilden. “We worden nu met rust gelaten, stel je toch voor ...”.

Op www.stichtingkog.info / Home vindt u nu een enquête over deze materie. Niet alleen voor Haarlemmers, maar voor iedereen. Dat is in ieder geval beter dan een vraag in een nieuwsbrief, omdat de mensen die onze nieuwsbrief lezen en dus donateur zijn, per definitie ontevreden zijn. We hopen lofprijzingen te horen. Wij zeggen altijd dat de contactpersonen van KOG wel moeten lijken op mede-

werkers van de Wegenwacht: alleen ontevreden mensen bellen, maar de meeste auto’s rijden als een zonneltje. We zouden graag geloven dat het met jeugdzorg net zo is, en wij een verwrongen beeld hebben van de werkelijkheid. **Breng de enquête onder de aandacht van wie u maar kunt bedenken.**

Rechtbank Den Haag
18 december 2019:

Wel materiële (geen immateriële) schadevergoeding toegekend, met proceskostenveroordeling.

Nu de raad onzorgvuldig heeft gerapporteerd, mocht hij evenmin in redelijkheid menen zich op grond daarvan verantwoord oordeel te kunnen vormen over hetgeen het belang van de minderjarige vergde. Daardoor heeft hij ten onrechte de inschatting gemaakt dat (onverminderd) sprake was van een - voor de minderjarige - ernstige toestand als bedoeld in artikel 1:255 BW

(ots) en in artikel 1:265b lid 1 BW (muhp). In dat spoor heeft de raad tevens ten onrechte om een ots en een muhp verzocht. Dit handelen is onrechtmatig jegens eiseres. Het kan ook aan de raad/Staat worden toegerekend, nu dit is te wijten is aan zijn schuld.

RBDHA:2019:13463 (18-12-2019)

<https://www.split-online.nl/kennisbank/uitspraken/35072?token=2bfd962b34833e177ba0361415d7bb25>

GHDHA:2016:2383

Het Hof Den Haag heeft op 10 augustus 2016 het volgende geschreven i.v.m. een uithuisplaatsing:

10. Naar het oordeel van het hof had op grond van de overgelegde stukken en het verhandelde ter terechtzitting door de rechtbank niet geconcludeerd mogen worden dat de gronden voor een uithuisplaatsing aanwezig zijn. Het hof overweegt daartoe als volgt. **De noodzaak voor de machtiging uithuisplaatsing is ontleend aan de stellingen van de gecertificeerde instelling, terwijl die stellingen niet concreet zijn onderbouwd en daaraan geen deugdelijk onderzoek ten grondslag ligt.**

De Rechtbank Den Haag heeft op 5 februari 2020 uitspraak gedaan over SyRI, het Systeem Risicoindicatie (RBDHA:2020:865). Op de website van De Rechtspraak staat:

De rechtbank heeft vandaag uitspraak gedaan in een zaak over het Systeem Risico Indicatie (SyRI). SyRI is een wettelijk instrument dat de overheid gebruikt voor de bestrijding van fraude op bijvoorbeeld het terrein van uitkeringen, toeslagen en belastingen. De rechtbank is van oordeel dat de wetgeving die de inzet van SyRI regelt in strijd is met hoger recht. De wetgeving voldoet volgens de rechtbank niet aan artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten voor de Mens (EVRM). Dit